

با بالا آمدن آب دریاها، شرکت «اوشنیکس» به ساخت شهرهای شناور می‌اندیشد شهرهای شناور هوشمند، برای زمانی که زمین زیر آب می‌رود

پیش‌بینی‌ها نشان می‌دهند که زمین در حال غرق شدن است. اگر این پیش‌بینی‌ها درست باشند، بالا آمدن سطح آب دریاها در زندگی جوامع سراسر جهان تغییرات بزرگی پدید خواهد آورد و احتمالاً در کمتر از صد سال آینده جاهایی مثل وال‌استریت و شانگهای کاملاً زیر آب خواهند رفت. اخیراً کارآفرینی به نام جارج اینگلس (Bjarke Ingels) به نمایندگی از شرکت اوشنیکس (Oceanix) ایده عجیب اما جالب شهرهای شناور را در سازمان ملل مطرح کرده است. آن‌ها امیدوارند این شهرهای شناور که از فناوری‌های هوشمند و سیستم بازیافت دقیق زیاده بهره می‌برند و با لنگر به سطح اقیانوس بسته می‌شوند، بتوانند زندگی انسان‌های آینده را نجات دهند.

ویژگی‌های کلی شهرهای شناور اوشنیکس

شهرهای شناور مدنظر اوشنیکس، شش‌ضلعی و مساحت‌شان تقریباً به اندازه سه زمین فوتبال است و هر یک می‌تواند حدود 300 نفر را در خود جای دهد. این جزایر مصنوعی، به هم متصل هستند و در کنار هم جوامعی پدید می‌آورند که می‌توانند نیازهای خود را تامین کنند. هر یک از این جزیره‌های مصنوعی همبسته، هدف اجتماعی خاصی را دنبال می‌کند و لذا وقتی کنار هم باشند، به دهکده‌ای می‌مانند که به گفته اینگلس می‌تواند تا حدود 10 هزار نفر را در خود سکنی دهد.

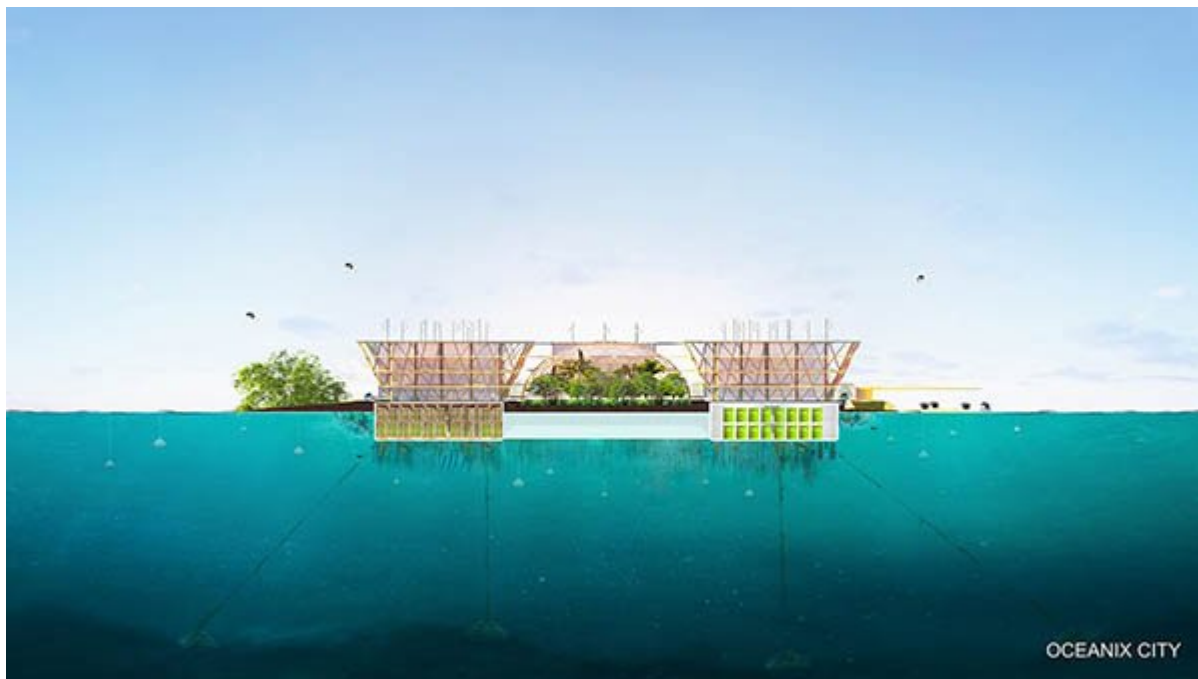
طرح مفهومی فوق را مارک کولینز چن (Mark Collins Chen)، کارآفرین و وزیر اسبق گردشگری مجمع‌الجزایر پلی‌نزی فرانسه ارائه کرده است. مجمع‌الجزایر پلی‌نزی طبق پیش‌بینی‌ها طی چند دهه آینده زیر آب خواهد رفت. چن سال گذشته شرکت اوشنیکس را تاسیس کرد تا زیرساخت‌های مورد نیاز شهرهای دریایی را بررسی، تئوریزه و تولید کند. این **شهرهای شناور** می‌توانند توفان‌هایی با سرعت بیش از 250 کیلومتر بر ساعت را نیز تاب بیاورند.

تفاوت شهرهای شناور هوشمند اوشنیکس با طرح‌های پیشین

ایده چن با ایده‌های متعدد دیگری که تاکنون برای جایگزین کردن جوامع ساکن در خشکی با جوامع ساکن روی آب مطرح شده است دو تفاوت بزرگ دارد. یکی از آن‌ها تعمیم‌پذیری طرح است؛ یعنی اگر اوشنیکس بتواند یک **شهر شناور هوشمند** بسازد، ساخت **شهرهای شناور** دیگری از این نوع نیز به‌لحاظ نظری ممکن است.

دومین تفاوت این است که طرح مفهومی چن برنامه شفاف و واضحی دارد که نشان می‌دهد این شهرهای آبی و جوامع شناور چگونه در تقریباً 1.5 کیلومتری شهرهای بزرگ دنیا لنگر می‌اندازند تا پایدار بمانند. در طرح پیشنهادی چن و اینگلس، از موادی موسوم به زیست‌صخره (Biorock) استفاده می‌شود که در آن‌ها تولید جریان‌های کوچک و ناگهانی برق موجب می‌شود از رسوبات معدنی اقیانوس، سنگ آهک به عمل آید - پدیده‌ای که در دنیای واقعی هم رخ

می‌دهد و نه تنها به لحاظ بوم‌شناسی با محیط‌زیست سازگار است بلکه همین حالا نیز در پرورش آب‌سنگ‌های مرجانی به کار می‌رود.

امکانات و عملکرد شهرهای شناور اوشنیکس

شاید وقتی به تصاویر مفهومی **شهرهای شناور** اوشنیکس می‌نگرید، در نخستین نگاه بسیار خیال‌پردازانه به نظر برسند. اینگلس در بیان دیدگاه خود می‌گوید، جامعه‌ای بندری را تصور کنید که روی دریا بازاری دارد و شما می‌توانید عصر به آنجا بروید، بگردید و با وسایل نقلیه برقی آبرو در خیابان‌های آن و در امتداد کانال‌هایی که جزایر را به هم متصل و (در عین حال) از هم جدا می‌کنند، چرخ می‌زنید. چنین ساختاری می‌تواند با هر فرهنگی هماهنگ شود. آنچه وصف آن رفت، یک زیرساخت اجتماعی شهری است.

چن و گروه او افراد هوشمندی را جذب کرده‌اند تا بر مشکلات اساسی این طرح فائق آیند. در این شهرها می‌توان با استفاده از زراعت عمودی در فضاهای بیرونی و نیز زراعت به شیوه **آبکشت** و **هواکشت**، گیاهان مختلفی پرورش داد تا غذای ساکنان جزایر تامین شود. بازیافت فاضلاب‌های خانگی یا اصطلاحاً آب‌های خاکستری، بازیافت‌های شدیدی همچون نمک‌زدایی از آب دریا، حمل‌ونقل سازگار با محیط‌زیست، و پلتفرمی که بتواند در برابر طوفان‌های شدید تاب آورد نیز پیش‌بینی شده است. لوله‌های شوت زباله را هم به موارد فوق بیافزایید. این لوله‌ها زباله را به ایستگاهی منتقل می‌کنند که در آنجا زباله‌ها تفکیک و آن‌هایی که می‌توانند برای مقاصد دیگری به کار روند جدا می‌شوند.

این طرح به طور کلی، ایده بسیار جالبی است. در نگاه کلان، اوشنیکس همچون بندری باز و مرکزی است و هر جزیره اماکن مهمی دارد که نیازهای بهداشتی، آموزشی، معنوی، ورزشی، فرهنگی و... مردم را تامین می‌کند. اگر واقعا روزی برخی از نقاط مسکونی دنیا زیر آب بروند، چنین جزایری می‌توانند سکونت‌گاه موقت یا دائمی مردم باشند.

این ایده که کمی هم ترسناک می‌نماید، در نخستین میزگرد تخصصی سازمان ملل درباره **شهرهای شناور** سازگار با محیط‌زیست برگزار شده و البته سازمان ملل رسماً این ایده علمی‌تخیلی‌وار را قبول یا از آن حمایت نکرده است. ظاهراً نخستین پیش‌نمونه این **شهرهای شناور هوشمند** در رودخانه شرق نیویورک ساخته خواهد شد.

یکی از نگرانی‌های مرتبط با پروژه **شهرهای شناور** این است که نکند برخی از شرکت‌ها بخواهند این پناهگاه‌های آبی را فقط برای کسانی بسازند که از پس هزینه‌های آن برمی‌آیند. اما چن می‌گوید که طرح وی در پی چنین هدفی نیست.

او می‌گوید، هدف‌شان ساخت **شهرهای شناوری** است که مناسب (از نظر هزینه)، سازگار با محیط‌زیست، و در

دسترس همه ساحل‌نشینان باشد، و تاکید می‌کند که این شهرها نباید منحصر به ثروتمندان باشند.

منبع:

DigitalTrends
تاریخ انتشار:
21 فروردین 1398

نشانی منبع:

<https://www.shabakeh-mag.com/news/14878/%D8%B4%D9%87%D8%B1%D9%87%D8%A7%DB%8C-%D8%B4%D9%86%D8%A7%D9%88%D8%B1-%D9%87%D9%88%D8%B4%D9%85%D9%86%D8%AF%D8%8C-%D8%A8%D8%B1%D8%A7%DB%8C-%D8%B2%D9%85%D8%A7%D9%86%DB%8C-%DA%A9%D9%87-%D8%B2%D9%85%DB%8C%D9%86-%D8%B2%DB%8C%D8%B1-%D8%A2%D8%A8-%D9%85%DB%8C%E2%80%8C%D8%B1%D9%88%D8%AF>